

Hogyan tovább? Esélyegyenlőség és munkajogi reform

Absztrakt

Előadó:

dr. Zaccaria Márton Leó

II. évfolyamos nappali tagozatos doktorandusz

DE-ÁJK

Agrárjogi, Környezetjogi és Munkajogi Tanszék

Konzulens:

Dr. Nádas György Ph.D.

egyetemi docens

DE-ÁJK

Agrár-, Környezet- és Munkajogi Tansz.

Előadásomban és tervezett publikációmban az egyenlő bánásmód követelményének munka- és szociális jogi, illetőleg munkaerő-piaci aspektusaival foglalkozom, előtérbe helyezve azokat a kérdéseket, aktuális problémákat, fejlődési irányokat, amelyek napjaink rekodifikációs időszakában elsődlegesen fontosak. Elengedhetetlennek tartom továbbá kitérni bizonyos újabb uniós jogi fejleményekre is, így a foglalkoztatási esélyegyenlőség körében kiemelkedően fontos 2006/54 EK irányelv néhány rendelkezésére, illetőleg az Európai Unió Bíróságának újabb ítéleteire is (például Petersen-ügy, Wolf-ügy, Prigge és társai-ügy). Az uniós joganyag ugyanis meghatározza a hazai munkajog fejlődési irányát is.

Elsősorban arra a kérdésre keresem a választ, hogy a 2012. január 1-jén hatályba lépett Alaptörvényünk, illetőleg a 2012. július 1-jén hatályba lépő új Munka Törvénykönyve hogyan közelít a munkajogi egyenlőség kérdésköréhez, hatékonyabb, avagy kevésbé effektív megoldásokat választott, illetve választ-e a jogalkotó. Egyidejűleg vizsgálat tárgyává teszem azt is, hogy a munkajogi egyenlőségi jogok hogyan illeszkednek jelenleg a magyar jogrendszerbe, várható-e változás ezek tekintetében.

Vizsgálom továbbá az esélyegyenlőség előmozdításáról és az egyenlő bánásmódról szóló 2003. évi CXXV. törvényt is, méghozzá úgy, hogy témám szempontjából releváns rendelkezéseinek gyakorlati megjelenésére is kitérek, így adva teljesebb képet az egyenlő bánásmód érvényesüléséről. Ennek keretein belül elsősorban a törvény 8-14. §-ait, továbbá 21-25. §-ait vizsgálom.

Az új Munka Törvénykönyve esetében elsődlegesen az egyenlő bánásmód elvére vonatkozó rendelkezéseket, így a törvény 12. §-át elemzem, szoros összefüggésben a jogszabály részletes indokolásával. Az elv ugyanis némileg új módon jelenik meg az új törvényben, ennek pedig jelentős uniós jogi háttere, illetőleg gyakorlati relevanciája van.

Az Alkotmánybíróság gyakorlatára is figyelemmel megállapítható, hogy a munkavállalók körében érvényesítendő egyenlőség alkotmányos alapokkal bír, így fontos, hogy lássuk annak alapjogi gyökereit. Kitérek tehát Alaptörvényünk Szabadság és felelősség I. XV., XVII. és XIX Cikkére, megvizsgálva azok szoros értelemben vett munkajogi relevanciáját is.

Végül javaslatokat fogalmazok meg, amelyek a még hatékonyabb, illetve az uniós joggal összhangban lévő szabályozást célozzák. Mindezt igyekszem gyakorlati oldalról is megvilágítani – hazai és uniós bírósági és hatósági gyakorlaton keresztül.